

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΠΑΣΧΑ 2015

Και να που όχι απλώς φτάσαμε στο Πάσχα αλλά πέρασε κιόλας. Πράγματι μερικές φορές ο καιρός παρνάει πολύ γρήγορα. Αρκετές φορές μας προσπερνά και δεν αντιλαμβανόμαστε ότι ήδη πολλά γεγονότα αλλά και πράγματα είναι παρελθόν. Αλήθεια αν κάποιος μετά από αρκετά χρόνια θέλει να κοιτάξει πίσω στο παρελθόν τί θα μπορούσε να δει για την εποχή που ζούμε αυτή την στιγμή. Πάσχα 2015 τί έχει μείνει; Μετά από την περίοδο της περισυλλογής και της κατάνυξης κατά πόσο έχουμε αλλάξει. Αλλά μήπως δεν έχουμε αλλάξει αλλά τα γεγονότα απλώς μας προσπερνούν και εμείς σαν θεατές άλλοτε τα αντιλαμβανόμαστε και άλλοτε όχι.

Ας πάμε να δούμε μιά συρραφή γεγονότων τα οποία μπορούν να χαρακτηρίσουν τον μικρόκοσμο μας. Και ο μικρόκοσμος μας εδώ στον Σίδνει, τουλάχιστον για τον ελληνοισμό, έχει μιά ιδιαιτερότητα. Ο πρωθυπουργός κος Άμπιτ έκανε Ανάσταση στην Ελληνορθόδοξη Ενορία Κοινότητα της Αναστάσεως του Κυρίου στο Kogarah μαζί με αρκετούς έλληνες, αφού παραβρέθηκε στην αναστάσιμη ακολουθία ψάλλοντας το Χριστός Ανέστη και μάλιστα στα ελληνικά. Οι αυστραλιανές ειδήσεις βέβαια εδώ, δεν ασχολούνται με τα του Πάσχα, άλλωστε το καθολικό Πάσχα ήταν την προηγούμενη εβδομάδα. Τα δελτία ειδήσεων ασχολούνται με την καθημερινότητα και τις μικροπρέπειες της. Πόσο ατυχήματα έγιναν, γιατί τα ακίνητα ανεβαίνουν συνέχεια, οι πολιτικές ίντριγκες, η επίσημη παρουσία του Apple Watch.

Από την άλλη οι ειδήσεις που μας έρχονται από την Ελλάδα ακολουθούν το ίδιο μοτίβο. Οικονομική κρίση, πρόβλημα, διαπραγματεύ-

ση, η οποία για κάποιους οδηγεί σε λύση αλλά για άλλους οδηγεί σε αδιέξοδο, οι μικροχαρές της καθημερινότητας των ημερών, τα ατυχήματα με τα βεγγαλικά, οι δηλώσεις των πολιτικών αρχηγών. Ειδήσεις που παίρνουν από μπροστά μας εδώ στην Αυστραλία για άλλους αδιάφορα και για άλλους λίγο πίο σοβαρά. Οι ευχές με τους συγγενείς για το Χριστός Ανέστη, η απαραίτητη επικοινωνία για να μη φαίνεται ότι νοιώθουμε μοναξιά, η δική μας προσωπική ανάταση ή ανάσταση. Όλα αυτά σμίγουν και αλληλοσυμπληρώνουν το ένα το άλλο, κάνοντας μας να σταματάμε από την καθημερινότητα και να ρίχνουμε και ένα κλεφτό βλέμμα και σε άλλου είδους φιλοσοφίες, εκτός από την καταναλωτική μας ζωή.

Το Πάσχα πέρασε κρατώντας την βαθύτερη υπόσχεσή του για λίγες στιγμές εσωτερίκευσης ή πνευματικότητας, η οποία για κάποιους έχει να κάνει με την ανθρώπινη γνώση και σοφία, με την ομορφιά, με την αγάπη, με το καλό και το δίκαιο, την καλλιτεχνική δημιουργία, τα θαύματα της φύσης, όπως ο καθαρός ουρανός του νότιου ημισφαιρίου, ο βυθός της θάλασσας των ωκεανών που μας περιτριγυρίζει, οι κορυφές των Μπλέ βουνών. Για άλλους είναι απλές καθημερινές στιγμές, κατά τις οποίες για λίγα λεπτά αισθάνονται να βρίσκουν νόημα στη ζωή: στις ματιές αγαπημένων προσώπων, στην κηπουρική, σε βαθιές στιγμές οικογενειακής ή προσωπικής γαλήνης και πληρότητας. Το να συνειδητοποιούμε κάποιες στιγμές ότι απλά ζούμε, ότι υπάρχουμε, έτσι, χωρίς να πρέπει να κάνουμε κάτι συγκεκριμένο, μπορεί να είναι απολύτως απαραίτητο για την εσωτερική μας ζωή και γαλήνη. Επομένως, το Πάσχα μπορεί να κάνει κανείς την εσωτερίκευσή του και να ρίξει μια διεισδυτική ματιά στον εσωτερικό του κόσμο προκειμένου να αναλογιστεί για την πορεία του, τις αξίες του και τους στόχους του!

Τέλος, αυτή η γιορτή ψυχολογικά συμβολίζει και μια ευρύτερη ψυχική διαδικασία της εξάλειψης και της αναγέννησης. Μπορούμε να αφήσουμε όλα όσα είμαστε και δεν μας αρέσουν και να αναγεννηθούμε ψυχολογικά με διαφορετικό

τρόπο. Ο άνθρωπος συχνά εγκλωβίζεται και φυλακίζεται μέσα στις συνήθειές του, στους φόβους του, στην αρνητικότητα και την επιφυλακτικότητά του, αλλά πάντα έχει τη δυνατότητα να αποδράσει με το να πάψει να φοβάται τους εσωτερικούς κι εξωτερικούς «εχθρούς» του, με το να πάψει να φοβάται το γεγονός ότι έχει να κουβαλήσει τον προσωπικό του σταυρό και να αντέξει τον πόνο. Όταν ο άνθρωπος εγκαταλείψει την αυτολύπηση και το αυτομαστίγωμα και είναι διατεθειμένος να ξεπεράσει τα προσωπικά του όρια, τις δυσκολίες του και την έλλειψη νοήματος στη ζωή του, τότε θα μπορέσει να ξεπεράσει τον εαυτό του και να εξελιχθεί πέρα από κάθε προσδοκία. Εκείνο που χρειάζεται ο άνθρωπος για να τον υποκινήσει και να προχωρήσει είναι, κυρίως, πάθος σε αυτό που κάνει, πίστη κι ελπίδα σε κάτι, ενδιαφέροντα και όνειρα.

Το μήνυμα της Ανάστασης έρχεται να μας θυμίσει ότι, παρά τις δυσκολίες, τις αντιξοότητες, ακόμα και το θάνατο γύρω μας, οι μόνοι οι οποίοι μπορούμε να αλλάξουμε τον εαυτό μας είμαστε εμείς οι ίδιοι, αρκεί να το επιθυμούμε φυσικά, καθώς όλα αυτά δεν επιτυγχάνονται αυτόματα. Είναι, αντίθετα, διαδικασίες που απαιτούν χρόνο, κόπο, ειλικρινείς προθέσεις και, πάνω απ' όλα, το θάρρος της ανάληψης ευθυνών. Τελικά, όλες οι γιορτές μας βοηθούν να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Να καταλάβουμε τον εαυτό μας, αλλά και το συνάνθρωπο. Να οραματιστούμε ένα αύριο καλύτερο, πιο ουσιαστικό. Να «ανοίξουμε την καρδιά» στην ομορφιά και να πιστέψουμε βαθιά σε αυτό που θα έρθει. Να αγαπήσουμε, να πιστέψουμε, να ονειρευτούμε...

